

PYTANIE JAWNE

68.

SŁONIK

**Czym dla człowieka
może być podróżowanie?**

**Omów zagadnienie
na podstawie znanych
Ci fragmentów
Podróży z Herodotem
Ryszarda Kapuścińskiego.
W swojej odpowiedzi
uwzględnij również
wybrany kontekst.**

SŁONIK

Wstęp:

Ryszard Kapuściński

w jednym z ostatnich fragmentów „Podróży z Herodotem” zadawał pytanie o to, „co ciągnie człowieka w świat. Ciekawość? Głód przeżyć? Potrzeba nieustannego dziwienia się?”, a następnie zauważył, że „człowiek, który przestaje się dziwić, jest wydrażony, ma wypalone serce”. Te słowa trafnie oddają stosunek wybitnego polskiego reportażysty do odkrywania świata. Podróżowanie było dla niego czymś więcej niż zwiedzaniem. On sam, próbując opisać sposób myślenia Herodota, przekazywał, że podróż to próba poznania życia, świata i siebie. Należy zatem uznać, że odwiedzanie różnych miejsc jest dla człowieka sposobem na poznanie i zrozumienie zarówno tego, co go otacza, jak i samego siebie.

SŁONIK

Teza:

**Podróżowanie
pozwała człowiekowi
na zrozumienie siebie
i swojego otoczenia.**

SŁONIK

Argument:

Ryszard Kapuściński w „Podróżach z Herodotem” opisał swoje wspomnienia z wypraw po krajach Azji i Afryki, które zapoczątkował, mając nieco ponad 20 lat. Utwór ukazuje wielką pasję do podróżowania, poznawania nowych ludzi i rzeczywistości. Kapuściński nie zamyka się na odkrywanie tylko najbliższego sobie otoczenia. Próbuje zrozumieć sposób myślenia przedstawicieli innych kultur, ich świat, życie, decyzje i pobudki. W rozdziale „Przekroczyć granicę” reportażysta przedstawił historię samego siebie – wyjaśnił, że był „dzieckiem wojny”, ponieważ dorastał w realiach II wojny światowej.

Po ukończeniu studiów Kapuściński podjął pracę w „Sztandarze Młodych” – gazecie, której kierownictwo zlecało mu jeżenie do miejsc, z których przychodziły nadsyłane przez czytelników listy. Już wtedy miał w sobie pasję do poznawania tego, co nieznanne. Przekraczając granice, czuł, że wchodzi do innego świata. Kapuściński odwiedził między innymi Rzym, Indie, Afrykę i Chiny Mao Zedonga. Spotkał się tam z ich mieszkańcami, narażał się na śmierć, przebywając w miejscach będących areną lokalnych konfliktów.

Doświadczenia starożytnego podróżnika Herodota pozwalały mu na szersze spojrzenie na otaczającą go rzeczywistość.

Kontekst

Podróż jako poszukiwanie siebie i poznawanie ludzi została przedstawiona przez Juliusza Słowackiego w „Kordianie”. Tytułowy bohater zwiedza Europę, chcąc dokonać konfrontacji marzeń z rzeczywistością. Podróż przynosi mu wiele rozczarowań. Poznaje siłę oddziaływania pieniądza na świat i zależność od niego nawet tak ważnego uczucia, jak miłość, polityczne zaplecze moralnych ideałów i ulotność poezji. Do podróży podchodzi z pewną naiwnością – te uczą go jednak prawdy o świecie. Dowiadyuje się, że wszystkim rządzą pieniądze i układy. Traci wiarę w istnienie jakiegokolwiek dobra na świecie. Nawet wiara „padła na papieskich progach”.

Zakończenie:

Podróż to nie tylko „poszukiwanie” skarbów przeszłości, podziwianie dzieł dawnych cywilizacji, czy próba oderwania się od codzienności. To także, a może i przede wszystkim, proces poznawania samego siebie i otaczającej człowieka rzeczywistości. Eskapady Kapuścińskiego pozwoliły mu na spojrzenie na wiele spraw z zupełnie innej perspektywy. Poszerzyły jego horyzonty, zwiększyły wiedzę o świecie, ale także nauczyły go wiele o sobie jako jednostce. Doświadczenia podróżnika wzmocniły dojrzałość reportażysty. Podróże Kordiana były zaś prawdziwą lekcją życia.